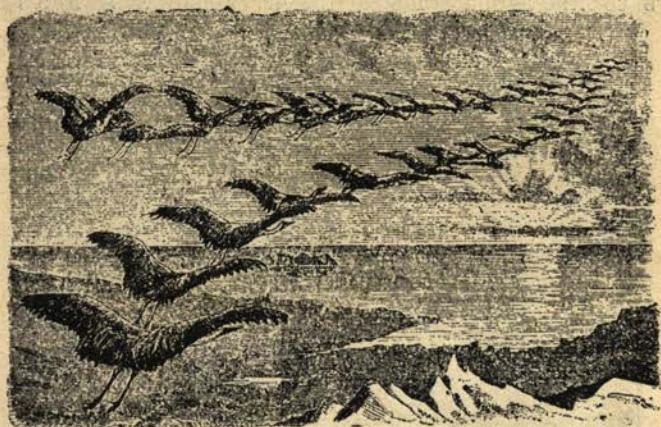


Дълъгъ пжть трѣбва да прелетятъ птицитѣ — нѣколко хиляди километра. Но тѣ не събркватъ пжтя, не умиратъ отъ гладъ: всѣко ято си избира водители, които знаятъ добре, кой пжть е по-късъ и по-безопасенъ и де по пжтя има повече храна. И старитѣ и младитѣ птици слушатъ своя водачъ, както пиленцата слушатъ кокошката. По заповѣдь на водача ятото слиза на земята за почивка, за храна, за водопой,



На далеченъ пжть.

за ношуване. Когато птицитѣ си търсятъ храна, водачитѣ се редуватъ да пазятъ.

Повечето птици пжтуватъ ноще, въ ясни звездни или лунни нощи. Тѣзи, които пжтуватъ дение, летятъ много нависоко (2—3 клм.). На такава височина куршумъ не ги стига, и отъ тамъ тѣ по-добре виждатъ пжтя си.

Много опасности заплашватъ нашитѣ пжтници: понѣкога следъ дъждъ хваща раненъ студъ, и много птици отъ ятото измиратъ отъ гладъ. Най-трудно е